

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului Rață Marcel, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 aprilie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Rață Marcel Gheorghe, născut la 27 ianuarie 1973, originar și domiciliat în satul Tîrnova, raionul Edineț.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 06.11.2013 - 11.02.2014 (prima instanță);
2. 13.03.2014 - 20.04.2016 (instanța de apel);
3. 22.06.2016 - 16.11.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Edineț din 11 februarie 2014, Rață Marcel a fost achitat de învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 251 Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, cet. Rață Marcel prin ordonanța de modificare a învinuirii în instanța de judecată din 09.01.2014 (f.d.197) este învinuit precum că ar fi săvârșit infracțiunea prevăzută de art.251 Cod penal, după indicii calificativi - tăinuirea și înstrăinarea bunurilor sechestrate, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri sau care are obligația, conform Legii, să asigure integritatea lor în următoarele circumstanțe: la 13.05.2006 și 19.11.2007, SA „Corporația de Finanțare Rurală” a acordat două împrumuturi Gospodăriei Țărănești „Rață Marcel Gheorghe”, iar la 29.05.2007 și respectiv la 06.03.2008, SA „Corporația de Finanțare Rurală” a acordat două împrumuturi Gospodăriei Țărănești „Pascari Elena Alexei”, fiind gajate în beneficiul SA „Corporația de Finanțare Rurală” mai multe bunuri

mobile. Deoarece GȚ „Rață Marcel Gheorghe” și GȚ „Pascari Elena Alexei” nu și-au onorat obligațiunile contractuale, SA „Corporația de Finanțare Rurală” adresându-se în instanța de judecată cu privire la urmărirea bunurilor gajate. Astfel, prin hotărârea judecătorească s-a dispus transmiterea silită a bunurilor gajate din posesia GȚ „Rață Marcel Gheorghe” în posesia SA „Corporația de Finanțare Rurală”, pentru a fi vândute. La data de 06.07.2012, reprezentatul SA „Corporația de Finanțare Rurală” împreună cu executorii judecătorești, s-au deplasat în satul Tîrnova, raionul Edineț la fostul domiciliu al lui cet. Rață Marcel, care în prezent este proprietatea cet. Pîntican Corina, în vederea executării încheierii judecătorești. În gospodăria dată fiind depistate bunurile ce aparțin cet. Rață Marcel și anume: tractorul de model MTZ 82.1 a.p.2005, n/î ED D 001 și remorca de marcă 2PTS-6 (GSP-6) a.p.1984, n/î ED RT 932, asupra cărora este aplicat sechestru și anunțate în căutare. La încercarea de punere în executare a documentelor executorii, au fost împiedicați de către cet. Popov Veaceslav Anatoli, ce activa în calitate de tractorist la GȚ „Rață Marcel Gheorghe”, care la indicația lui Rață Marcel de a porni tractorul de care era agățată remorca și a plecat într-o direcție necunoscută. Tot el, continuându-și acțiunile sale criminale, cunoscând faptul că tractorul de model MTZ 82.1 a.p.2005 n/î ED D 001, asupra căruia este aplicat sechestru conform procesului-verbal din 08.12.2010 și anunțat în căutare conform încheierii din aceeași dată a executorului judecătorec Agarici Adrian, în perioada lunii iulie 2012 a înstrăinat tractorul în cauză unei (unor) persoane nestabilite de către organul de urmărire penală.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri de către :

- procurorul în procuratura raionului Edineț, Chistruga Vladimir prin care a solicitat admiterea apelului, casarea totală a sentinței, cu rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a-1 recunoaște vinovat pe Rață Marcel de comiterea infracțiunii prevăzute de art.251 Cod penal, stabilindu-i pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu aplicarea art.90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 2 ani și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani;

- președintele SA „Corporația de Finanțare Rurală”, Gangura Ion prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Rață Marcel Gheorghe să fie declarat vinovat în săvârșirea intenționată a infracțiunii prevăzută de art.251 Cod penal, cu stabilirea pedepsei - 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 aprilie 2016, apelurile declarate de procurorul în procuratura raionului Edineț, Chistruga Vladimir și Președintele SA „Corporația de Finanțare Rurală”, Gangura Ion au fost admise, casată sentința total, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Rață Marcel Gheorghe a fost declarat vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.251 Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani.

În baza art.90 Cod penal a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, cu stabilirea perioadei de probațiune de 1 (unu) an.

Instanța de apel a reținut în sarcina inculpatului Rață Marcel faptul, că Rață Marcel a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.251 Cod penal, după indicele calificativ - tăinuirea bunurilor sechestrate, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri sau care are obligația, conform Legii, să asigure integritatea lor în următoarele circumstanțe: „la 13.05.2006 și 19.11.2007, S.A. „Corporația de Finanțare Rurală” a acordat două împrumuturi Gospodăriei Țărănești „Rață Marcel Gheorghe”, iar la 29.05.2007 și respectiv la 06.03.2008, S.A. „Corporația de Finanțare Rurală” a acordat două împrumuturi Gospodăriei Țărănești „Pascari Elena Alexei”, fiind gajate în beneficiul S.A. „Corporația de Finanțare Rurală”, mai multe bunuri mobile. Deoarece G.Ț. „Rață Marcel Gheorghe” și G.Ț. „Pascari Elena Alexei” nu și-au onorat obligațiunile contractuale, S.A. „Corporația de Finanțare Rurală”, adresându-se în instanța de judecată cu privire la urmărirea bunurilor gajate. Astfel, prin hotărârea judecătorească, s-a dispus transmiterea silită a bunurilor gajate din posesia G.Ț. „Rață Marcel Gheorghe”, în posesia S.A. „Corporația de Finanțare Rurală”, pentru a fi vândute. La de 06.07.2012, reprezentatul S.A. „Corporația de Finanțare Rurală” împreună cu executorii judecătorești, s-au deplasat în satul Tîrnova, raionul Edineț la fostul domiciliu al cet.Rață Marcel, care în prezent este proprietatea cet.Pîntican Corina, în vederea executării încheierii judecătorești, în gospodăria dată fiind depistate bunurile ce aparțin cet.Rață Marcel și anume: tractorul de model MTZ 82.1 a.p.2005 n/î ED D 001 și remorca de marcă 2PTS-6 (GSP-6) a.p.1984, n/î ED RT 932, asupra cărora este aplicat sechestrul și anunțate în căutare. La încercarea de punere în executare a documentelor executorii, au fost împiedicați de către cet.Popov Veaceslav Anatoli, ce activa în calitate de tractorist la G.Ț. „Rață Marcel Gheorghe”, care la indicația lui Rață Marcel a pornit tractorul de care era agățată remorca și a plecat într-o direcție necunoscută.”

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, prima instanță nu a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, concluzia instanței privind achitarea inculpatului fiind una eronată.

Totodată, prima instanță fără just temei a respins probele administrate de organul de urmărire penală, prezentate de acuzare și examinate în ședința de judecată.

Instanța de apel a considerat că instanța de fond incorect a ajuns la concluzia privind achitarea inculpatului Rață Marcel în fapta incriminată și în urma cercetării probelor a considerat, că învinuirea adusă inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal s-a confirmat în cadrul cercetării judecătorești și vinovăția inculpatului

se constată deplin din probele administrate.

Astfel, instanța de apel a considerat că concluzia primei instanțe precum că „fapta inculpatului Rață Marcel nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.251 Cod penal RM”, nu se racorda la probele administrate, totalitatea probelor administrate și cercetate de către prima instanță și suplimentar de către instanța de apel nicidecum nu a confirmat temeinicia achitării lui, fiind prezente pe cauză suficiente probe pertinente, concludente și utile, care au fost puse la baza unei hotărâri de condamnare a inculpatului.

Instanța de apel în urma evaluării integrale a probelor prezentate a ajuns la concluzia că nu există dubii rezonabile în ceea ce privește vinovăția inculpatului Rață Marcel conform acușării, și atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul ședinței de judecată au fost acumulate probe veridice suficiente care demonstrează comiterea de către Rață Marcel a infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal.

În cadrul examinării apelului a fost solicitată de către procuror audierea inculpatului, a reprezentantului SA „Corporația de Finanțare Rurală”, Panta Vladislav, a martorilor Sircovschi Anatolie, Popov Veaceslav, Agarici Adrian, Bordeian Marcela, Pascal Vasile, Oprea Ludmila, Pascal Alexandra, precum și cercetarea materialelor cauzei penale.

Instanța de apel, în vederea respectării pct. 14) din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a RM „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel” nr.22 din 12.12.2005, care indică la faptul că apelul este o continuitate a judecării cauzei și ținând cont, că prin sentința contestată s-a dispus achitarea inculpatului Rață Marcel, a admis demersurile înaintate, dispunând reluarea cercetării judecătorești și cercetarea suplimentară a probelor.

Fiind audiat în vederea respectării prevederilor legale ce reglementează judecata în prima instanță, fiind dispusă audierea inculpatului, Rață Marcel nu a dorit să facă declarații, declarând că și în instanța de fond nu a făcut declarații.

La fel, în ședința instanței de apel au fost audiați și reprezentantul SA „Corporația de Finanțare Rurală”, Panta Vladislav, martorul Pascal Alexandra, martorul Oprea Ludmila, martorul Pascal Vasile, martorul Bordeian Marcela, martorul Agarici Adrian, martorul Popov Veaceslav, martorul Sircovschi Anatolie.

Deși inculpatul Rață Marcel nu a recunoscut vina sa, vinovăția lui în cele incriminate a fost demonstrată prin elementele de fapt dobândite prin probele cercetate, și anume declarațiile părții vătămate și a martorilor, prin probele scrise care au fost cercetate în cadrul ședințelor judiciare și care coroborează deplin, demonstrând cu certitudine existența infracțiunii și constatarea vinovăției lui Rață Marcel în fapta incriminată.

În urma analizei probelor, instanța de apel a considerat că declarațiile reprezentantului părții vătămate și a martorilor urmează a fi luate în considerație ca probe ce dovedesc existența infracțiunii și care constată vina inculpatului în faptele incriminate, prin conținutul său aceste declarații sunt clare, nu au fost modificate și nu sunt contradictorii, sunt confirmate prin restul probelor cercetate și demonstrează vina

lui Rață Marcel în faptul de tănuire a bunurilor sechestrate săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri sau care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor.

Instanța de apel a considerat că instanța de fond eronat nu a ținut cont de aceste declarații și nu le-a apreciat, mai ales că declarațiile date în cadrul instanței de fond a reprezentantului părții vătămate și a martorilor au fost verificate și în instanța de apel, cu consemnarea lor în procesul-verbal al ședinței de judecată, mai mult reprezentantul SA „Corporația de Finanțare Rurală” Panta Vladislav, martorii Sircovschi Anatolie, Popov Veaceslav, Agarici Adrian, Bordeian Marcela, Pascal Vasile, Oprea Ludmila, Pascal Alexandra le-au susținut clar sub jurământ și în cadrul ședinței publice a instanței de fond și aceste dovezi sunt sprijinite de restul probelor cercetate.

Instanța de apel a constatat, că instanța de fond în mod eronat a concluzionat că în acțiunile lui Rață Marcel lipsesc careva elemente care ar permite a fi racordate la latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, motivând că infracțiunea incriminată inculpatului Rață Marcel are o componentă materială, iar răspunderea survine din momentul survenirii consecințelor social periculoase, nefiind confirmate de către acuzare prin probe existența calificativelor de „înstrăinare” și „tănuire” a bunurilor sechestrate la data de 27.12.2011 și 08.12.2010 în acțiunile lui Rață Marcel.

Probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art. 101 CPP, adică sînt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrînd deplin vinovăția lui Rață Marcel, însă instanța de fond fără temei legal a apreciat critic probele acuzării și le-a respins, fapt ce a dus la achitarea greșită a lui Rață Marcel din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Instanța de fond a ignorat faptul că atît la etapa urmăririi penale, cît și în cadrul cercetării judecătorești prin declarațiile reprezentantului părții vătămate și a martorilor audiați, declarațiile cărora au fost verificate și în cadrul examinării cauzei în instanța de apel s-a constatat, că inculpatul Rață Marcel a comis acțiunea de tănuire a bunurilor sechestrate.

Instanța de apel a reținut, că probele scrise cercetate nu sunt lovite de nulitate și prezintă o situație clară a celor întîmplute și stabilite de către instanța de apel.

Reieșind din cele constatate, instanța de apel a reținut în sarcina inculpatului Rață Marcel săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal RM, care se exprimă prin tănuirea bunurilor sechestrate, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri sau care are obligația, conform Legii, să asigure integritatea lor.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Rață Marcel în săvârșirea infracțiunii incriminate lui prevăzute de art. 251 Cod penal RM nu echivalează cu achitarea lui, deoarece probele prezentate în spriginul învinuirii dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, aceasta fiind o metodă de a denatura stabilirea adevărului și de a se eschiva de răspundere penală.

Reeșind din cele expuse mai sus, instanța de apel a reținut, că totalitatea probelor administrate corespund cerințelor stipulate de art.101 CPP RM, adică sînt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrînd deplin vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.251 Cod penal RM - tăinuirea bunurilor sechestrate, săvîrșite de către o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri și care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor.

La numirea pedepsei inculpatului Rață Marcel în baza art.251 Cod penal RM reținut în sarcina lui, instanța de apel a ținut cont de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin. (2) Cod Penal RM și criteriile de individualizare a pedepsei stabilite în art.75 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a reținut că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului și în bază căruia persoana se declară vinovată. În același rînd, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile art. 90 Cod penal.

Totodată, conform art.75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului - acesta este unul din principiile aplicării Codului penal.

Închisoarea este una dintre cele mai grave pedepse și se aplică doar în cazurile cînd corectarea și reeducarea condamnatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate.

În cazul dat, pe linia de argumente expuse, luînd în considerația persoana inculpatului Rață Marcel, care se caracterizează pozitiv la locul de trai, instanța de apel a ajuns la concluzia că scopul corectării și reeducării inculpatului se va atinge și fără izolarea lui de societate, cu numirea pedepsei cu închisoare, cu suspendarea executării pedepsei și stabilirea perioadei de probațiune, dîndu-i posibilitate reală inculpatului să-și dovedească corectarea prin comportament exemplar, considerînd că pedeapsa dată va asigura scopurile pedepsei, pedeapsă pe care instanța de apel a considerat-o echitabilă faptei infracționale săvîrșite și fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și care va atinge scopul de corectare și reeducare a vinovatului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului Rață Marcel, prin care indicînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, a solicitat casarea integrală a acesteia, cu emiterea unei noi decizii prin care inculpatul Rață Marcel în baza art. 251 Cod penal să fie achitat pe motiv că, fapta nu întrunește elementele infracțiunii, adică să fie menținută sentința primei instanțe.

Recurentul a invocat în cererea sa de recurs următoarele motive :

- conform prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 8) CPP a RM, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii, ceea ce a condus la emiterea unei decizii neîntemeiate, ilegale și abuzive;

- instanța de apel a emis decizia din 20.04.2016 lipsită de obiectivitate, întemeiată exclusiv pe declarațiile procurorului și părții vătămate, astfel, fiind încălcat principiul contradictorialității și ca urmare, instanța a examinat unilateral apelul reieșind din probele prezentate numai de către acuzatorul de stat și partea vătămată Președintele SA „Corporația de Finanțare Rurală”, Gangura Ion;

- recurentul consideră că, președintele SA „Corporația de Finanțare Rurală” dl. Gangura Ion a făcut declarații calomnioase de acuzare în privința lui Rață Marcel Gheorghe, neavând nici o dovadă de justificarea a acțiunilor comise de inculpat;

- în acțiunile inculpatului pe acest capăt de învinuire lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 251 din CP al RM și anume Rață Marcel nu a comis nici o acțiune ce a dus la concluzia că în partea dispozitivă să fie învinuit de tăinuirea bunurilor sechestrate;

- în speța dată nu se atestă că recurentul a dat indicații lui Popov Veaceslav ca să agate remorca de tractor și să plece într-o direcție necunoscută;

- chiar fiind interogați în fața instanței de judecată executorii judecătorești dl Agarici Adrian, dna Bordeian Marcela și reprezentantul părții vătămate dl Panta Vladislav au declarat că în moment ce efectuau acțiuni de executare, Rață Marcel nici nu era acasă dar la Bălți;

- adică, chiar acești martori ai acuzării dovedesc faptul că latura obiectivă a infracțiunii (acțiunile culpabile) nu au fost comise de către recurent care era plecat într-o altă localitate;

- cu atât mai mult inculpatul Rață Marcel la momentul când se invocă că a fost comisă infracțiunea nici nu se afla în s. Tîrnova, dar în mun. Bălți, adică are alibi, fapt neglijat de instanța de apel;

- apărarea pune la îndoială faptul că aceste bunuri, care se pretinde că au fost tănuite (dar în acest sens nu se aduce nici o probă) au fost încredințate lui Rață Marcel, cu toate că în dosar avem o recipisă în acest sens;

- în obligația scrisă de inculpat și în procesul verbal de sechestră întocmit de executorul judecătoresc Bordeianu Marcela, bunul sechestrat (remorca) și ulterior primit la păstrare de Rață M. nu este individualizat;

- declarațiile contradictorii, dubioase și neconfirmate prin alte probe ale părții vătămate sînt insuficiente de a dovedi vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, deoarece vina urmează să fie dovedită numai prin probe incontestabile, pertinente, concludente, utile și veridice. Or, sentința de condamnare nu poate fi bazată conform art. 389 alin. (2) CPP al RM pe presupuneri;

- ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea

prevederilor art. 24 din Codul de procedură penală RM, lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale;

- inculpatul Rață Marcel se învinuiește că a tăinuit bunul sechestrat, însă acesta nefiind identificat concret de către executorul judecătoresc Bordeian Marcela în procesul verbal de sechestru;

- în acest mod, inculpatul nu posedă antecedente penale, strategia lui nu este de a comite careva infracțiuni, deoarece la locul de trai se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, are la întreținere doi copii minori, denotă lipsa în acțiunile lui a laturii obiective a infracțiunii incriminate.

6. La recursul ordinar declarat de avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului Rață Marcel, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, au depus referință procurorul și reprezentantul părții vătămate S.A. „Corporația de Finanțare Rurală”, Panța Vladislav, care au pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

6.1. Procurorul a menționat că din conținutul recursului avocatului se evidențiază că recurentul î-și motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probatoriu, soluție propusă de recurent, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

În atare situație, se atestă că această contestație nu conține argumentele ilegalității deciziilor instanței de apel și nu se invocă problema de drept de importanță generală abordată în această cauză penală - cerințe obligatorii și expres stipulate în dispoziția art.430 pct.5) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu nemotivarea recursului în sensul art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

Concomitent, în opinia acuzării, instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

6.2. Reprezentantul părții vătămate S.A. „Corporația de Finanțare Rurală”, Panța Vladislav, a menționat că apreciază critic recursul ordinar declarat de către avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului, acestea constituind versiunea lui de apărare, or declarațiile lui nu coroborează cu alte probe administrate, inculpatul urmărește scopul de a evita răspunderea penală și transmiterea bunurilor sechestrate.

Reprezentantul părții vătămate consideră că instanța de apel în baza probelor administrate legal în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă privind învinuirea lui Rață

Marcel Gheorghe de comiterea intenționată a infracțiunii prevăzută de art. 251 Cod penal.

La fel, se menționează în referință că solicitarea recurentului privind casarea deciziei și menținerea sentinței de achitare în privința inculpatului, nu are suport probatoriu și contravin probelor administrate în cauză, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta în comiterea infracțiunii imputate, Panța Vladislav o apreciază drept o modalitate de exercitare a dreptului său la apărare.

La aplicarea pedepsei, instanța de apel just a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, de faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vina și a refuzat să ofere declarații, aplicându-i o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, cu respectarea prevederilor art.7, 59, 75, 77, 90 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opiniile procurorului și a reprezentantului părții vătămate S.A. „Corporația de Finanțare Rurală”, Panța Vladislav expuse în referințe, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii; s-a încălcat dreptul la un proces echitabil.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Autorul recursului consideră că *„nu s-a dovedit faptul comiterii infracțiunii imputate, nefiind întrunite elementele infracțiunii”*.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțelege acele cazuri când s-a produs

condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acțiuni și prejudiciu).

Colegiul penal constată că instanța de apel corect a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală și a supus verificării, cercetării suplimentare a probelor și a examinat probele decisive pe viu - declarațiile reprezentantului părții vătămate Panța Vladislav, declarațiile martorului Agarici Adrian, executor judecătoresc, declarațiile martorului Bordeianu Marcela, executor judecătoresc și probele materiale scrise administrate pe caz, în urma la ce a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de instanța de apel referitor la vinovăția inculpatului Rață Marcel, expusă în pct. 4.1. a deciziei, considerînd că argumentele apărării cu privire la nevinovăția acestuia nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, din declarațiile reprezentantului părții vătămate Panța Vladislav, date în ședința instanței de fond și susținute în instanța de apel, rezultă că „...*au discutat cu inculpatul, însă ultimul a refuzat să cheme persoana care a plecat cu tractorul și cu remorca. Pe acest caz au înaintat la poliție o cerere. Pînă în prezent Rață M. refuză să transmită bunurile date care au fost gajate. Solicită ca inculpatul să transmită bunurile gajate și anume tractorul împreună cu remorca...*”. (f.d. 145, vol.II)

Din declarațiile martorului Agarici Adrian, date în ședința instanței de fond și susținute în instanța de apel, rezultă că „...*întorcîndu-se la domiciliul lui Rață M., l-au întîlnit deja pe ultimul și i-a spus ca să recheme pe tractorist împreună cu tractorul și remorca din pădure, dar el a refuzat, deși i s-au adus la cunoștință consecințele...*”. (f.d. 142, vol. II)

Din declarațiile martorului Bordeianu Marcela, date în ședința instanței de fond și susținute în instanța de apel, rezultă că „*s-au întors înapoi la domiciliul lui Rață M. pe care l-au găsit deja acasă, însă ultimul a refuzat să cheme pe persoana care a luat tractorul. A fost întocmit proces-verbal de constatare și executorul judecătoresc Agarici A. a filmat acțiunile la telefonul mobil. De nenumărate ori a fost la inculpatul Rață M. acasă și nu depista remorca, dar ultimul nu anunța locul aflării și pînă în prezent remorca nu a fost găsită...*” (f.d. 157, vol. II)

Prin urmare, Colegiul penal consideră că declarațiile reprezentantului părții vătămate Panța Vladislav și a martorilor Agarici Adrian și Bordeianu Marcela au fost luate întemeiat în considerație ca probe ce dovedesc existența infracțiunii și care constată vina inculpatului în faptele constatate de instanța de apel, prin conținutul său aceste declarații sunt clare, nu au fost modificate și nu sunt contradictorii, sunt confirmate prin restul probelor cercetate și demonstrează vina lui Rață Marcel în faptul de tănuire a bunurilor sechestrate săvîrșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri sau care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor.

Probele indicate sînt amănunțit și detaliat descrise în decizia instanței de apel, care sînt pertinente și concludente, coroborează între ele și nu prezintă careva dubii (f.d. 177-

Prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele descrise în decizia instanței de apel, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor de judecată a instanței de apel.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanței de apel, care a constatat existența faptei și vinovăției inculpatului Rață Marcel în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale tănuirii bunurilor sechestrate, săvârșite de către o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri și care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazice argumentele aduse de recurent precum că *„declarațiile contradictorii, dubioase și neconfirmate prin alte probe ale părții vătămate sînt insuficiente de a dovedi vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, deoarece vina urmează să fie dovedită numai prin probe incontestabile, pertinente, concludente, utile și veridice”*. Prin urmare, se constată că au fost respectate prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Referitor la motivul invocat de recurent precum că *„în acțiunile inculpatului pe acest capăt de învinuire lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 251 din CP al RM și anume Rață Marcel nu a comis nici o acțiune ce a dus la concluzia că în partea dispozitivă să fie învinuit de tănuirea bunurilor sechestrate”*, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat și menționează în acest sens că instanța de apel corect a menționat în decizia sa că *„Colegiul penal la adoptarea soluției de constatare a vinovăției lui Rață Marcel ține cont de dispoziția art.251 Cod penal RM, practica judiciară, potrivit căreia se explică că latura obiectivă a infracțiunii specificate la art.251 Cod penal RM constă în fapta prejudiciabilă exprimată prin acțiune. Această acțiune - săvârșită asupra bunurilor sechestrate sau confiscate - presupune următoarele modalități normative cu caracter alternativ: 1) însușirea; 2) înstrăinarea; 3) substituirea; 4) tănuirea; 5) utilizarea în alte scopuri.*

Prin „tănuire” se are în vedere ascunderea bunurilor sechestrate sau confiscate de cei abilitați să le vîndă silit sau să le treacă în proprietatea statului.

Prin „înstrăinare” se are în vedere transmiterea bunurilor sechestrate sau confiscate în folosul unor terțe persoane, sub formă de vânzare, donare, achitare în contul datoriei etc.

Astfel, în speță n-a fost dovedit și stabilit faptul „înstrăinării” tractorului în anul 2012, asupra căruia a fost aplicat sechestru și care este anunțat în căutare, unei (unor) persoane nestabilite de către organul de urmărire penală.

La data de 06.07.2012, când executorii s-au deplasat în vederea executării încheierii, la fostul domiciliu a lui Rață Marcel a fost depistat tractorul de model MTZ 82.1, anul producerii 2005, n/î ED D 001.

Astfel indicele „înstrăinare” urmează a fi exclus din învinuirea inculpatului, ca nefiind constatat în acțiunile lui Rață Marcel și fiind invocat de organul de urmărire penală, fără nici un temei legal.

Totodată, Colegiul reține, că pentru a putea atrage la răspundere conform art.251 Cod penal RM, este necesar ca tănuirea bunurilor sechestrate să se realizeze contrar reglementărilor legale.

Infracțiunea specificată la art.251 Cod penal RM este după caz o infracțiune formală sau materială. Drept urmare, ea se consideră consumată din momentul producerii prejudiciului material în cazul modalității de tănuire bunurilor respective.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art.251 Cod penal RM se caracterizează prin intenție directă sau indirectă (în funcție de cazul dacă modalitatea concretă a faptei prejudiciabile imprimă celor săvârșite parametrii unei infracțiuni formale sau ai unei infracțiuni materiale). Motivul infracțiunii în cauză constă, de cele mai dese ori, în interesul material.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art.251 Cod penal RM îl constituie relațiile sociale cu privire la circulația legală a bunurilor sechestrate sau confiscate.

Obiectul material al infracțiunii specificate la art.251 Cod penal RM îl reprezintă bunurile sechestrate sau confiscate.

Inculpatului Rață Marcel i-au fost lăsate pentru păstrate bunurile puse sub sechestru: tractorul de model MTZ 82.1, anul producerii 2005, n/î ED D 001 și remorca de marcă 2PTS-6 (GSP-6), a.p.1984, n/î ED RT 932 și printr-un angajament scris i-a fost explicată sub semnătură răspunderea penală prevăzută de art.251 Cod penal RM pentru însușirea, înstrăinarea, substituirea sau tănuirea bunurilor.”

Colegiul penal remarcă, că argumentele expuse în recurs sunt neîntemeiate, deoarece instanța de apel a motivat vinovăția inculpatului prin faptul, că învinuirea a prezentat suficiente probe care dovedesc vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii, iar dezacordul părții în proces cu soluția adoptată de instanța de judecată, nu neapărat înseamnă că soluția conține careva erori de drept.

La motivul invocat de recurent, precum că în procesul-verbal de sechestru (f.d. 19, vol. I), nu a fost indicat concret tractorul, Colegiul penal constată că este sub poziția

Nr.1 indicat – Tractor MTZ - 82,1 a. p. 2005, n/î EDD001, motor 75534, șasiu nr. 80817548, cul. albastră, ce evident confirmă identificarea tractorului.

Nu este acceptat de instanța de recurs, nici motivul recurentului, precum că el nu a participat la tăinuirea tractorului sechestrat, din motiv că din acțiunile tractoristului și inculpatului, rezultă că ei ambii au tăinuit tractorul, la inculpat aceasta s-a demonstrat prin refuzul de a telefona tractoristul pentru a aduce tractorul înapoi din pădure, ce este confirmat prin declarațiile martorului – Agarici Adrian.

Colegiul penal nu acceptă nici motivele invocate în recursul ordinar cu privire la încălcarea prevederilor art. 6 CEDO cu referire la ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 din Codul de procedură penală RM, considerându-le declarative și nerelevante pentru speța dată, fiindcă nu s-a invocat careva jurisprudență a CEDO, decizia instanței de apel fiind corect motivată.

Astfel, hotărîrea atacată nu este afectată de erori esențiale de drept și lipsesc careva motive ce ar servi drept temei pentru rejudecarea cauzei în ordine de recurs.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului depus de către avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului Rață Marcel. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărîrea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului Rață Marcel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 aprilie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Rață Marcel Gheorghe**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **15 decembrie 2016.**

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin